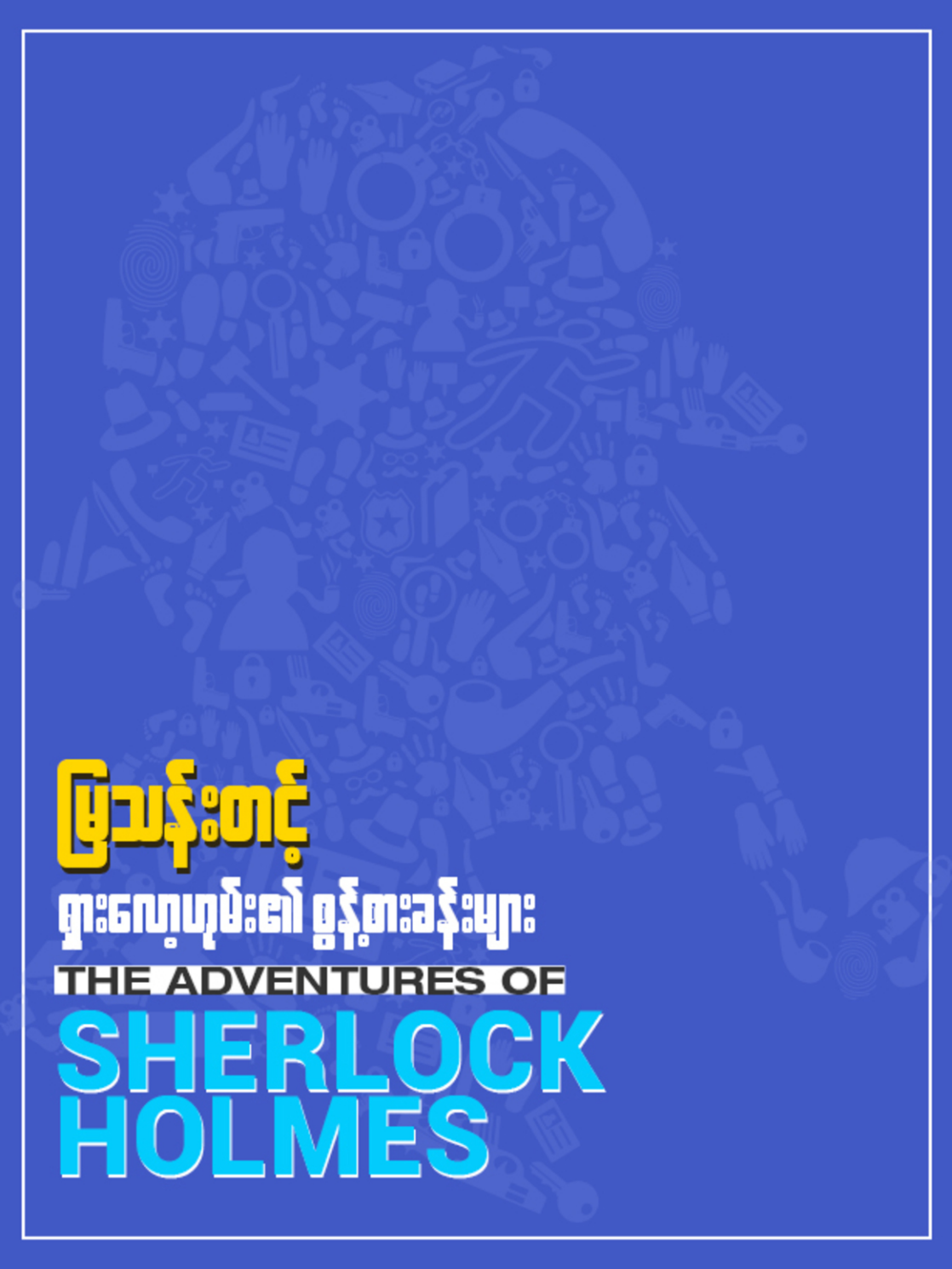

ပြည်သန်းတင်

ရှာဖွေလေ့ဟုမ်း၏ ဝှံ့န့တးခန်းဃျား

THE ADVENTURES OF

SHERLOCK
HOLMES

ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဇာတ်ဆောင် စရိုက်

"... ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဝပ်ဆင်တို့ အတွက် သင်္ချိုင်း မရှိနိုင်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ဘောလမ်းတွင် ထာဝစဉ် နေထိုင်လျက် ရှိကြသည် မဟုတ်လော။ ဤစာကို ဖတ်နေစဉ်တွင် သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးသည် ထိုနေရာတွင် ရှိနေကြသည် မဟုတ်လော။ ... အပြင်ဘက် မိုးထဲ လေထဲတွင် မြင်းရထားက တဂျောက်ဂျောက် ပြေးသွားလျက်။ မော်ရီယာတီက နောက်ထပ် မကောင်းကြံလျက်။ အခန်း မီးလင်းဖိုထဲတွင် မီးလျှံက တောက်နေဆဲ။ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဝပ်ဆင်တို့ နှစ်ယောက်သည် ထိုင်နေကျ ထိုင်ဖုံတွင် ထိုင်နေကြသည် ။ ... သို့ဖြင့် သူတို့ နှစ်ယောက်သည် သူတို့ ကို ချစ်မြတ်နိုးသူတို့ ၏ ရင်ထဲ အသည်းထဲတွင် ယခုတိုင် အသက်ရှင်နေကြသည် ။ အသည်းနှလုံး၏ စိတ်ကူးယဉ် ခန်းမဆောင်ထဲတွင် လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ ဆွတ်ပျံ့လွမ်းဖွယ် တောတောင်ထဲတွင် လည်းကောင်း အချိန် ကာလသည် ၁၈၉၅ ခုနှစ် ဖြစ်နေပြီ။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ယခုတိုင် အသက် ရှင်နေကြဆဲ ...။" ဟု အင်္ဂလိပ်စာပေ ဝေဖန်ရေး ဆရာ ဗင်းဆင့် စတာရက်ဘ် (Vincent Starrett) က ရေးခဲ့သည် ။

မူခင်းစာပေတွင် ရှားလော့ဟု မ်းသည် အထင်ရှားဆုံးသော ဇာတ်ဆောင် တစ်ယောက် ဖြစ်သည် မှာ ဘာမျှ သံသယ ဖြစ်ဖွယ် မရှိ။ ရှားလော့ဟု မ်းည် ဆင်ခြင်တုံ တရား အပေါင်းတို့ စုဝေးရာ ဖြစ်သည် ။

သူမတူသော စုံစမ်း ထောက်လှမ်းသူ ဖြစ်သည်။ ။ စုံထောက်တို့ ၏ ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်သည်။ ။ သူနှင့်အတူ ထင်ရှားသော ကမ္ဘာ့ စာပေမှ ဇာတ်ဆောင် နှစ်ဦးတို့ မှာ ရော့ဗင်ဆန် ကရူးဆိုးဝ (Robinson Crusoe) နှင့် ဟင်းမလက်၂ (Hamlet) မင်းသားတို့ သာ ဖြစ်သည် ဟု စာပေ အကဲဖြတ်တို့က ဆိုကြသည်။ ။

အင်္ဂလိပ် ဝတ္ထုရေးဆရာ နော်မန် ကောလင်းဒု (Norman Collins) က

"စုံထောက် ဝတ္ထုကို အမေရိကန် တစ်ဦး ဖြစ်သည့် စာရေးဆရာ အဂ္ဂါ အလန် ပိုးငှ (Edgar Allan Poe) က တီထွင် စတင် ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို အားလုံးက သဘောတူပြီး ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ သို့ရာတွင် အဂ္ဂါ အလန် ပိုး ၏ နမူနာကို ယူခဲ့ပြီးနောက် ပြင်သစ် လူမျိုး ဖြစ်သည့် ဂါပိုရီယိုးဌ (Gaboreau) ၏ နမူနာအချို့ကို ရောမွှေကာ စုံထောက် ဝတ္ထုကို မျိုးဆက်တိုင်း မျိုးဆက်တိုင်း အထိ ပျံ့နှံ့အောင် လုပ်ခဲ့သူမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး (သို့မဟုတ် စကော့မိဘများမှ ဆင်းသက်ခဲ့သည့် အိုင်းရစ် လူမျိုး) တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ကိုနင်ဒွိုင်းလ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ သူသည် ရှားလော့ဟု မ်း ဆိုသည့် အမည်တစ်လုံးကို အိမ်သုံး လက်စွဲ စကားလုံး တစ်လုံးဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ။ သူ့ ဇာတ်ဆောင်၏ အောင်မြင် ကျော်ကြားမှုသည် စာရေးဆရာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်ကို တစ်သက်လုံး ခြောက်လှန့်ခဲ့ပါသည်။ ။ တစ်နည်း ပြောရလျှင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် သူ ဖန်တီးလိုက်သော စုံထောက် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အမြဲတစေ လိုက်လံခြင်းကို ခံခဲ့ရပါသည်။ ။" ဟု ရေးခဲ့သည်။ ။

ကိုနင်ဒွိုင်းလ်က ရှားလော့ဟု မ်းသည် ရိုင်ခင်ဘက်ဇ (Rhinchanch) ရေတံခွန်ကြီးထဲသို့ ကျ၍ သေသွားသည် ဟု ဆိုကာ

ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို အဆုံး သတ်လိုက်သည့်အခါတွင် စာဖတ် ပရိသတ်များက လက်မခံဘဲ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ဆက် အရေးခိုင်းသဖြင့် ဆက်၍ ရေးခဲ့ရသည်။ ။

ကမ္ဘာ့ အရပ်ရပ်မှ ခရီးသည် များ သည် ရှားလော့ဟု မ်း နေထိုင်သွားသည် ဟု ဆိုသော ၂၂၁ ဘီ၊ ဘေကာလမ်း နေအိမ်သို့ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ ။ ရှားလော့ဟု မ်း တကယ် အသက်ထင်ရှား ရှိသည် ဟု အထင်ရှိကာ မိမိတို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများကို စာဖြင့် လှမ်း၍ တိုင်ပင် နှီးနှောကြသည်။ ။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ အချို့ တိုင်းပြည်များ တွင် ရှားလော့ဟု မ်း ချစ်သူ အသင်းများ ဖွဲ့ကြသည်။ ။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင် အဂ္ဂါ စမစ်စ် (Edgar Smith) ဆိုသူက ဘေကာ စထရီဂျာနယ် (Baker Street Journal) ဟု အမည်တွင် သော ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေကာ စုံထောက် ဝတ္ထုများကို ပုံနှိပ် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ။ ဘေကာ စထရီ အယ်ရယ်ဂူလာဒ် (Baker Street Irregulars) ဆိုသော ရှားလော့ဟု မ်း ဝါသနာအိုးများ ၏ အသင်း တစ်သင်းလည်း ရှိသေးသည်။ ။

အခြား အသင်း တစ်သင်းကမူ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတိုရှည်ပေါင်း ခြောက်ဆယ်ကို ရည်စူးကာ အသင်းဝင် ခြောက်ဆယ်ကိုသာ လက်ခံသည့် အသင်း တစ်သင်း ဖွဲ့လိုက်သေးသည်။ ။ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ရုပ်ရှင်များ၊ ပြဇာတ်များ၊ ရုပ်မြင်သံကြား ဇာတ်လမ်းများ၊ ရေဒီယို ပြဇာတ်များ ရိုက်ကူး ကပြခဲ့ကြသည့် အပြင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ စရိုက်နှင့် ပတ်သက်၍ လည်း စာအုပ်များ၊ အဖွင့်ကျမ်းများ ရေးခဲ့ကြသည်။ ။

ယင်းတို့ အနက် ထင်ရှားသော စာအုပ်များမှာ အိတ်ချ်၊ ဒဗလျူ

ဗဲလ်ဌ (H. W. Bell) ရေးသည့် ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် ဆိုသည့် စာအုပ်၊ တောမတ်စ် ဘလိတ်နေ့ (Thomas Blakeney) ရေးသည့် ရှားလော့ဟု မ်း စာအုပ်၊ ရောဘတ် (Robert) ရေးသည့် ဝပ်ဆင် ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်သည့် မှတ်စုများ ၇ (Notes on the Watson Problems) ဆိုသည့် စာအုပ်တို့ မှာ ထင်ရှားသော စာအုပ်များ ဖြစ်သည် ။ ထိုစာအုပ်များ ထဲတွင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ စရိုက်၊ အလေ့အထများ နှင့် စုံစမ်း ထောက်လှမ်းမှု နည်းနာများကို အကျယ်တဝင့် ရေးသားထားကြသည် ။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ အိမ်ထောင်ရေး၊ ရှားလော့ဟု မ်း၏ ငွေရေးကြေးရေး စသည့် ကိစ္စများ ပင် ပါသည် ။

ယခု အမှာ စာတွင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ စရိုက် (ဇာတ်ဆောင် စရိုက်) ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည် ။

အင်္ဂလန် ပြည်စိန့် မေရီလီဘုန်းဘ (St. Marylebone) နယ် ပိဋကတ်တိုက် ကော်မတီနှင့် အဒမ် အင် ချားလ် ဗလက် (Messrs Adam and Charles Black) စာအုပ်တိုက်တို့ ပူးပေါင်း ပြုစုသည့် ရှားလော့ဟု မ်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းချုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။

ဟု မ်း (ရှားလော့) - အတိုင်ပင်ခံ အလွတ် စုံထောက် ဖြစ်သည် ။ အင်္ဂလိပ် မြေပိုင်ရှင် မိသားစုမှ ၁၈၄၅ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့ပြီး နာမည်ကျော် ပြင်သစ် ပန်းချီဆရာကြီး ကားလ် ဗာနေးဒ (Carle Varnet) ၏ မြစ်ဖြစ်သည် ။ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ပညာ သင်ကြားခဲ့ပြီး ကိန်းဗရစ် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်၍ ပညာ သင်ကြားခဲ့ဖူးသည် ။ လန်ဒန်မြို့စိန့် ဘာသိုလိုမျူးဌ (St.

Bertholomew) ဆေးရုံတွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ ။

သွေးကွက်များကို ဓာတ်ခွဲ စမ်းသပ်သည့် နည်းသစ်ကို တွေ့ရှိခဲ့ပြီး အလွတ်စုံထောက် အဖြစ် ၁၈၈၁ ခုနှစ်တွင် စတင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ။ ၁၈၉၁ ခု မေလ ၄ ရက် နေ့တွင် ဆွစ်ဇာလန်ပြည် ရိုင်ခင်ဘက် ရေတံခွန်ကြီးထဲသို့ လိမ့်ကျ သေဆုံးသွားသည် ဟု သတင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

၁၈၉၁ - ၉၂ ခုနှစ်များ အတွင်းတွင် **ဆီဂါဆန်ရှ် (Sigarson)** ဆိုသော အမည်ဖြင့် တိဗက်ပြည် အရှေ့ဖျား တိုင်းပြည်များ နှင့် အရှေ့နီးနား တိုင်းပြည်များ သို့ ခရီး လှည့်လည်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ ၁၈၉၄ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်သို့ ပြန် လာပြီးနောက် အလွတ် စုံထောက် အဖြစ် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ပြီး ပါမောက္ခ မော်ရီယာတီ၏ လူဆိုးဂိုဏ်းကို အပြီးတိုင် ဖြိုခွဲခဲ့သည်။ ။

၁၉၀၃ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ပြည် ဆပ်ဆက်နယ်၊ အိစ်ဘုန်း အနီးရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် အေးဆေးစွာ နေထိုင်ကာ ပျား မွေးမြူခြင်း၊ ဒဿန ပညာရပ်များကို လိုက်စားခြင်းဖြင့် အချိန် ကုန်လွန် စေခဲ့သည်။ ။ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်သည့် ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ပြည် ရေကြောင်း ဝန်ကြီးဌာန၏ တာဝန်ပေးချက် အရ တရုတ်ပြည် ရှန်တောင်မြို့သို့ လျှို့ဝှက် သွားရောက်ခဲ့သည်။ ။

၁၉၁၂ - ၁၄ ခုနှစ်တွင်းတွင် **အယ်လ်တာမောင့် (Altamont)** အမည်မှတ်ဖြင့် ဂျာမန် သူလျှို့ဝှက် တစ်ဂိုဏ်းကို ဖြိုခွင်းခဲ့သည်။ ။ နာမည်ကျော် ဂျာမန် သူလျှို့ဝှက်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဗွန် ဘော့ဂ် (Von Borg) ကို ဖမ်းဆီးပေးခဲ့သည်။ ။ သူ၏ ထင်ရှားသော အမှုများကို ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ မှတ်စုများမှ တစ်ဆင့် ရာဇဝင် စာရေးဆရာကြီး ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်က တည်းဖြတ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။

ယင်းတို့ မှာ အေ စတားဒီး အင် စကားလက်၃ (A Study in Scarlet) (၁၈၈၇)၊ သည် ဆိုင်း အော့ဖ် ဖိုး၄ (The Sign of Four) (၁၈၉၀)၊ သည် အက်ဗင်ချား အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း၅ (The Adventures of Sherlock Holmes) (၁၉၀၅)၊ သည် ဝဲလေး အော့ဖ် ဖီးယား၆ (The Valley of Fear) (၁၉၁၅)၊ ဟစ် လတ်စ်ဗောင်း၇ (His Last Bow) (၁၉၁၇)၊ သည် ကေစ် ဗွတ် အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း၈ (The Case Book of Sherlock Holmes) (၁၉၂၇) တို့ ဖြစ်ပြီး ရှားလော့ဟု မ်း ကိုယ်တိုင် ရေးသည့် အမှုများမှာ သည် ဘလန်ချ် ဆိုးလ်ဂျား၉ (The Blanched Soldier) နှင့် သည် လိုင်းယွန်းစ် မိန်း၁၀ (The Lion's Mane) စသည် တို့ ဖြစ်သည် ။

အခြား စာအုပ်များမှာ ပျား မွေးမြူရေး လက်စွဲကျမ်း နှင့် ပျား ဘုရင်မ၏ သီးခြား ဖြစ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ စူးစမ်း လေ့လာချက် အချို့ဟူသော ကျမ်းတို့ ဖြစ်သည် ။

ထို့ပြင် မူခင်းဗေဒ၊ ဂီတ နှင့် အခြား သိပ္ပံ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ လည်း စာတမ်းငယ်များ ရေးခဲ့သည် ။

စုံစမ်း ထောက်လှမ်းမှု ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ပြည့်စုံသော ကျမ်းကြီး တစ်စောင်ကို ရေးရန် ပြင်ဆင်လျက် ရှိသည် ။

အပျင်းပြေ ဝါသနာရပ်များမှာ မူခင်းဗေဒ၊ မူခင်းစာပေ၊ ဓာတုဗေဒ၊ ဂီတ၊ တယော ထိုးခြင်း၊ လက်ဝှေ့ ထိုးခြင်း၊ ဓားသိုင်း ကစားခြင်း၊ ဘာရစ်ဆူ နပန်းသတ်ခြင်း၊ ဒဿနပညာ၊ ပျား မွေးမြူခြင်း စသည် တို့ ဖြစ်သည် ။

နေရပ်လိပ်စာမှာ ၂၂၁ ဘီ၊ ဘေကာလမ်း ဖြစ်ပြီး အင် ဒေလျူ ဝမ်းကလပ် (N. W 1 Club) ၊ ဒိုင်အိုဂျင်း ကလပ်၂ (Diogene Club)

စသည် တို့တွင် ကလပ်ဝင် ဖြစ်သည်။ ။

ဤသည် တို့ မှာ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ဖတ်ပြီး သူနှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို စုစည်းကာ တကယ့် သက်ရှိ ထင်ရှား ရှိသည့် လူတစ်ယောက်ဟန် အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် တို့ နှစ်ယောက် တွေ့ကြုံရာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် စစ်တပ်မှ အနားယူပြီးနောက် ဆေးကုသသည့် လုပ်ငန်း လုပ်ရန် အခန်းတစ်ခန်းကို လိုက်ရှာနေစဉ် စတင်းဖို့ ဆိုသည့် မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်နှင့် တွေ့သည်။ ။

စတင်းဖို့ က သူ့တွင် ရှားလော့ဟု မ်း ဆိုသည့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိကြောင်း၊ ထိုသူမှာ လည်း အခန်းတစ်ခန်း လိုက်ရှာနေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး အခန်းတစ်ခန်း ငှားနေလျှင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်းဖြင့် ပြောဆိုကာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်ကို ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တို့ တွေ့ကြုံပုံတို့ ကို အေ စတား ဒီး အင် စကားလက် ဝတ္ထုတွင် ကိုနိုင်ဒွိုင်းလ်က အောက်ပါ အတိုင်း ရေးထားသည်။ ။

"ခု တစ် လော မှာ အိမ်ခန်း လိုက်ရှာနေတာဗျာ။ သင့်တော်တဲ့ ဈေးနှုန်းနဲ့ အခန်းကလေးများ ရမလားလို့ " ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလေ၏။

စတင်းဖို့ က

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ၊ ဒီနေ့ မနက်မှာ အခန်းရှာတဲ့ လူနှင့်ချည်း

လာတိုးနေတာကိုး၊ စောစောကတွင် တစ်ယောက် တွေ့ခဲ့သေးတယ်"

"ဘယ်သူများ လဲဗျ"

"ဆေးရုံ ဓာတ်ခွဲခန်းမှာ အလုပ် လုပ်နေတဲ့ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ပါဗျာ၊ သူ့မှာ ကြိုက်တဲ့ အခန်းကလေး တစ်ခန်းတော့ တွေ့ထားတယ်တဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ လခက များ လွန်းလို့ အတူ စပ်နေနိုင်မယ့် လူတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာ နေတာတဲ့ "

"ဟန်ကျ လိုက်လေဗျာ၊ ကျွန်တော် နေပါ့မယ်လို့ ပြောလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ တစ်ယောက်တည်း နေရတာထက် အဖော်ကလေးနှင့် နေရတော့ ပိုပြီး ကောင်းတာပေါ့"

စတင်းဖို့ သည် ဝိုင်ကလပ်ပေါ်မှ နေ၍ ကျွန်ုပ်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း စိုက်ကြည့်လျက် ရှိလေ၏။

"ခင်ဗျား ရှားလော့ဟု မ်း အကြောင်းကို မကြားဖူးသေးဘဲကိုး၊ ခင်ဗျားနှင့် ကိုက်မယ် မထင်ပါဘူးဗျာ"

"အလို ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ဘာတွေများ မနှစ်သက်စရာတွေ ရှိလို့ လဲ"

"မနှစ်သက်စရာရယ်လို့ တော့ မရှိပါဘူးလေ၊ ဒါပေမဲ့ လူက ခပ်ကြောင်ကြောင် ခပ်ဆန်းဆန်းရယ်ဗျာ၊ သိပ္ပံပညာကလေး ဘာလေးလည်း မတောက်တခေါက် ဝါသနာ ပါတယ်၊ လူကတော့ လူကောင်း တစ်ယောက်ပါ"

"ဘာလဲ၊ သူက ဆေးကျောင်းသားတို့ ဘာတို့ ထဲကလား"

" မဟုတ်ဘူး ဗျာ၊ ကျွန်တော်တော့ သူ ဘာလုပ်မယ် ဆိုတာကို စဉ်းစားလို့ မရသေးဘူး၊ ခန္ဓာဗေဒမှာ တော်တော် နဲ့နဲ့စပ်စပ် ရှိတယ်၊ ဓာတုဗေဒ စမ်းသပ်မှုတို့ ဘာတို့ လုပ်ရာမှာ လည်း

ပထမတန်းစားထဲကပဲ၊ ကျွန်တော် သိသလောက်တော့ ဆေးကျောင်းတို့ ဘယ်တို့ မှာ ကျကျနန သင်ဖူးခဲ့တယ်လို့ မထင်ဘူး၊ သူ လေ့လာပုံကလည်း ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်နဲ့၊ ခပ်ဆန်းဆန်းရယ်၊ ဒါပေမဲ့ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်တော့ တော်တော်လေး သိတဲ့ လူဗျို့၊ တချို့ ကိစ္စတွေများ ပါမောက္ခကြီးတွေတောင် အံ့ဩသွားရလိမ့်မယ်"

"ဘာ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဒီပညာတွေကို လေ့လာနေသလဲလို့ ခင်ဗျား တစ်ခါမှ မမေးဖူးဘူးလား"

"ဟင့်အင်း၊ မမေးဖူးဘူးဗျ၊ သူကလည်း မြဲစိစိနှင့် ပြောချင်မှ ပြောတာ၊ ဒါပေမဲ့ စိတ်ကူး ရရင်တော့လည်း တော်တော် စကားပြောတဲ့ လူဗျ"

"ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် သူနှင့် တွေ့ချင်တယ်ဗျ၊ ကိုယ်နှင့် အတူနေမယ့် လူဟာ ခပ်အေးအေး ကြိုးကြိုးကုပ်ကုပ်ထဲက ဆိုရင် မနေနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်ကလည်း ကျန်းမာရေး မကောင်းသေးတော့ ဆူဆူညံညံ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်တာတွေကို မတွေ့ချင် မမြင်ချင်ဘူး၊ အာဖဂန် စစ်ပွဲမှာ ဒါတွေကို တွေ့ခဲ့ရဖန် များ တော့ ခပ်အေးအေးပဲ နေချင်တော့တယ်၊ ကဲ ဒီလိုဆို ခင်ဗျား မိတ်ဆွေကို ဘယ်လိုလုပ် တွေ့နိုင်မလဲ"

"ခုဆိုရင် ဓာတ်ခွဲခန်းမှာ ရှိ မှာ ပါ၊ ဒီလူက မသွားပြန်ရင်လည်း အဲဒီကို တော်တော်နှင့် မသွားပြန်ဘူး၊ သွားပြီဆိုရင်လည်း မနက် မိုးလင်း မျက်စိ နှစ်လုံး ပွင့်ကတည်းက ညကြီး မိုးချုပ် အထိ နေချင် နေတာ၊ ခင်ဗျား သွားချင်တယ် ဆိုရင် သွားလေ၊ နေ့လယ်စာ စားပြီး သွားကြတာပေါ့"

ဟိုးလံဖွန်း ပျော်ပွဲစားရုံမှ နေ၍ ဆေးရုံသို့ လာခဲ့ကြသည် တွင်

စတင်းဖို့ သည် ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ နေထိုင်ရမည့် သူ၏ အကြောင်းကို ပြောဆိုလာခဲ့လေ၏။

"ခင်ဗျားနှင့် အဆင် မပြေရင် ကျွန်တော့်ကိုတော့ အပြစ် မဆိုနှင့်နော်၊ ကျွန်တော်လည်း သူ့ အကြောင်းကို သိပ်သိတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းမှာ တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ကြတုန်း ပြောမိ ဆိုမိသလောက်ကလေးပဲ ရှိတာ၊ ခင်ဗျား နေမယ် ဆိုလို့ လိုက်ဖို့ရတာ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော့် တာဝန်တော့ မဖြစ်ပေစေနဲ့"

"အဆင်မပြေဘူး ဆိုရင်လည်း လမ်းခွဲ လိုက်ကြရုံပေါ့ဗျာ၊ လွယ်ပါတယ်" ဟု ဆိုကာ စတင်းဖို့ ကို စိုက်၍ ကြည့်လိုက်ရင်း

"ခင်ဗျား ဒီလောက် ခပ်ဖယ်ဖယ် လုပ်နေရင်တော့ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲဗျ၊ လူက ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ လူမို့လို့ လား၊ ပြောစရာ ရှိရင်လည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဗျာ"

စတင်းဖို့ က ရယ်လိုက်လျက်

"ပြောပြလို့ မရတဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူးလေဗျာ၊ ကျွန်တော့် အနေနှင့် ပြောရရင်တော့ ရှားလော့ဟု မ်းဟာ သိပ်ပြီး သိပ္ပံနည်း ကျလွန်းနေတယ်ဗျ၊ အရာရာကို သိပ္ပံနည်းကျကျ ကြည့်လွန်းနေတော့ ခံစားချက် ကင်းပြီး သွေးအေးအေးနှင့် ကြည့်သလိုတောင် ဖြစ်နေတယ်၊ ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ တစ်ခါတုန်းက သူ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ဟင်းသီး ဟင်းရွက်က ထုတ်တဲ့ အယ်လ်ကာလွှိုက်ဓာတ်ကိုတောင် နည်းနည်း အစား ခိုင်းကြည့်သတဲ့ ၊ သူ့ မိတ်ဆွေကို ကျွေးချင် မွေးချင်လို့ မဟုတ်ဘူး နော်၊ သူ့ စမ်းသပ်မှု ဘယ်လို နေသလဲဆိုတာ သိချင်လို့ ကျွေးတာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီ အက်စစ်ဓာတ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း

စားကြည့်တယ် ဆိုတော့ သူတစ်ပါးကို ထိခိုက် နစ်နာစေလိုတဲ့ သဘော မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကတော့ သေချာပါတယ်။ သူက တိကျချင်တဲ့ လူကိုးဗျ"

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီလိုပဲ စမ်းကြည့်ရမှာ ပေါ့"

"ဒါပေမဲ့ ရင်ခွဲရုံထဲမှာ ရောက်နေတဲ့ အလောင်းတွေကို ကြိမ်ကြီးနှင့် တရွှမ်းရွှမ်း ရိုက်နေတာကတော့ တယ်ပြီး လူမြင်လို့ မကောင်းလှဘူးပေါ့ဗျာ"

"ဘာ၊ အလောင်းတွေကို ကြိမ်နှင့် ရိုက်တယ်၊ ဟုတ်စ"

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ သေပြီးတဲ့ နောက်မှာ ကြိမ်နှင့် ရိုက်ရင် ဒဏ်ရာ ရမရ အလျှိုး ထင် မထင် စမ်းကြည့်တာတဲ့ ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရတာ"

"နို့ သူက ဆေးကျောင်းသား မဟုတ်ဘူး ဆို"

" မဟုတ်ဘူး ဗျ၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဒါတွေကို စမ်းသပ် ကြည့်နေသလဲတော့ ကျွန်တော်လည်း မပြောတတ်ဘူး၊ ဟော ပြောရင်း ဆိုရင်း ရောက် လာပြီဗျ၊ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်သာ အကဲခတ်ကြည့်ပေတော့"

ကျွန်ုပ်တို့ သည် လမ်းကြားကလေး အတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ကြပြီးနောက် အခန်းကလေး တစ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြရာ ဆေးရုံကြီး တစ်ရုံ၏ အဆောင် တစ်ခုထဲသို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

ထို နေ ရာ မှာ ကျွန်ုပ် ကျက်စားခဲ့ဖူးသည့် နေရာ ဖြစ်သည့် အလျောက် စမ်းတဝါးဝါး မဖြစ်တော့ဘဲ မည်းနက်နေသည့် ကျောက်တုံး လှေကားထစ်များကို ဆင်းလာခဲ့သည် တွင် ဘေး တစ်ဖက်

တစ်ချက်၌ ဆေးဖြူ သုတ်ထားသည့် နံရံများ ၊ ညိုပုပ်ပုပ် ဆေးရောင် သုတ်ထားသည့် တံခါးကြီးများ ရှိသည့် စင်္ကြံရှည်ကြီးကို တွေ့ရလေ၏။

ထို စင်္ကြံရှည်ကြီး အဆုံးနားတွင် မူ ခပ်နိမ့်နိမ့် ဝင်ပေါက် အနုံးတပ်ထားသည့် လမ်းကြားကလေး ရှိပြီး အဆုံးတွင် ဓာတ်ခွဲခန်း ရှိလေ၏။

အခန်းမှာ ခပ်ကျယ်ကျယ် ဖြစ်ပြီး အခန်းထဲတွင် မရေတွက်နိုင်သော ပုလင်းများ သည် နံရံ တစ်လျှောက် စင်များ ပေါ်တွင် အစီအရီ ရှိလေ၏။ အခန်း အလယ်တွင် လည်း စားပွဲ နိမ့်နိမ့်ကလေးများ ရှိပြီး ထိုစားပွဲများ ပေါ်တွင် ပေါင်းအိုးများ ၊ ဖန်ပြွန်များ ၊ ပြာလဲ့လဲ့ မီးတောက် ကလေးများ တောက်လျက် ရှိသည့် ဗန်ဆင် မီးခွက်ကလေးများ ဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိ၏။

အခန်းထဲတွင် မူ စားပွဲ တစ်လုံးတွင် တကုပ်ကုပ် အလုပ်များ လျက် ရှိသည့် ကျောင်းသား တစ်ဦးသာ ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ခြေသံကို ကြားသည့် အခါတွင် ထိုသူသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကာ လက်ထဲတွင် ဖန်ပြွန်ကလေး တစ်ခုကို ကိုင်၍ စတင်းဖို့ ထံ ပြေး လာပြီးလျှင် "တွေ့ပြီဗျ၊ တွေ့ပြီ၊ ဟေမို ဂလိုဗင်ကို စမ်းလို့ ရတဲ့ ဓာတ်ကို တွေ့ပြီ၊ တခြား ဘာနှင့်မှ စမ်းလို့ မရဘူး" ဟု ဝမ်းသာ အားရ ပြောလေ၏။

ရွှေကြောကို တူးမိသည် ဆိုလျှင်ပင် ထိုလူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ထိုမျှလောက် ဝမ်းသာသည့် အရိပ်အယောင် ပေါ်နိုင်မည် မထင်ချေ။

"ဟောဒါက ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တဲ့ ဗျ၊ ဟောဒါကတော့ မစ္စတာ ရှားလော့ဟု မ်း" ဟု စတင်းဖို့ က မိတ်ဆက် ပေးလေ၏။

"ကျန်းမာရဲ့ နော်၊ ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ အာဖဂန်နစ္စတန်က ပြန်လာပုံ ရတယ်" ဟု လှိုက်လှဲစွာ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်သည် တွင် ကျွန်ုပ်မှာ သန်မာ တောင့်တင်းသော သူ၏ လက်ညှစ်အားကို ကြည့်၍ အံ့ဩရပေသေး၏။

"အာဖဂန်နစ္စတန်က ပြန်လာတယ် ဆိုတာ ဘယ်လိုများ သိနေသလဲဗျာ" ဟု ကျွန်ုပ်က တအံ့တဩဖြင့် မေးလိုက်၏။

ထိုလူက တခစ်ခစ် ရယ်လိုက်လျက်

"ဒါက အရေး မကြီးပါဘူးဗျာ၊ ခုလောလောဆယ် အရေးကြီးနေတာကတော့ ဟေမိုဂလိုဗင်ဓာတ်ပဲ ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော့် စမ်းသပ်ချက် တွေ့ရှိချက် ဘယ်လောက် အရေး ကြီးတယ် ဆိုတာ တွေ့ပြီ မဟုတ်လား"

"အင်း၊ ဓာတုဗေဒ နည်းအရတော့ အရေးကြီးတာ မှန်ပါတယ်၊ သို့သော်လည်း လက်တွေ့ကျတော့ ..."

"အမယ်လေးဗျာ၊ ဘယ့်နှယ် အသုံး မဝင်ဘဲ ရှိပါ့မလဲ၊ ဥပဒေ ဆေးပညာမှာ အလွန် အရေးကြီးတာပေါ့၊ သွေးကွက်တွေကို စမ်းသပ် စစ်ဆေး ကြည့်တဲ့ နေရာမှာ ဒီနည်းဟာ သိပ် အသုံးကျတာပေါ့၊ လာ လာ ကျုပ် ပြမယ်" ဆိုကာ ရှားလော့ဟု မီးက ကျွန်ုပ်၏ လက်ကို ဆွဲခေါ်သွားပြီးလျှင် "သွေး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ထုတ်လိုက်ဦးမယ်" ဟု ဆိုကာ သူ့ လက်ချောင်းကို အပ်ကလေး တစ်ချောင်းဖြင့် ဖောက်လိုက်၍ သွေးစက်ကို ဓာတုဗေဒ စမ်းသပ်သည့် ပြွန်ကလေး တစ်ခုဖြင့် ခံယူ လိုက်လေ၏။

"ကြည့်ဗျ၊ ပြွန်ထဲက ရေ တစ်လစ်တာလောက်ထဲကို သွေး နည်းနည်း ရောလိုက်တယ်၊ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ရိုးရိုးရေ

အတိုင်းပဲ၊ ဘာမှ မထူးဘူး၊ ရေထဲမှာ ရှိတဲ့ သွေးရဲ့ အမျိုးအစားဟာ အပုံ
တစ်သန်းပုံရင် တစ်ပုံလောက်ပဲ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီရေထဲမှာ
သွေးပါနေတယ် ဆိုတာကို သိအောင် ကျွန်တော် စမ်းသပ်ပြမယ်"

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ထိုသို့ ပြောကာ ပြန်ထဲသို့
အဖြူမှုန့်ကလေးတချို့ ထည့်လိုက်ပြီးနောက် အရည်
ကြည်ကြည်ကလေး တစ်စက် နှစ်စက်ကို ထည့်လိုက်၏။

တစ်ခဏ အတွင်းမှာ ပင်လျှင် ဖြူနေသော ရေ၏ အရောင်သည်
တဖြည်းဖြည်း ညိုပုပ်လာကာ မဟော်ဂနီရောင်သို့ ပြောင်းလာခဲ့လျက်
ဖန်ဖြန် အောက်ခြေတွင် ညိုတိုတို အနည်မှုန့် ကလေးများ စုသွားသည်
ကို တွေ့ရလေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကဲ့သို့
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အော်ကာ

"ကဲ မြင်ကြပြီ မဟုတ်လား၊ ဘယ့်နှယ်လဲ"

"ခင်ဗျား အလုပ်က တယ် လက်ဝင်လှသဗျာ" ဟု ကျွန်ုပ်က
ပြောလိုက်၏။

"ဟန် လိုက်လေဗျာ၊ အလျင်တုန်းက ဝှီအာကမ် သစ်စေးနှင့် စမ်းတဲ့
နည်းက အချိန်လည်း ကြာတယ်၊ သေလည်း မသေချာဘူးဗျ၊
သွေးနီဥတွေကို အဏုကြည့် မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်တာကလည်း
စိတ်မချရဘူး။ အထူးသဖြင့် သွေးကွက်က နာရီ နည်းနည်း ကြာသွားပြီ
ဆိုရင် အဏုကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်ရတာဟာ ဘာမှ အရာ
မရောက်ဘူး၊ ခုတော့ သွေး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
သွေးဟောင်းကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒီနည်းနှင့် စစ်လို့ ရသွားပြီ၊ ဒီနည်းသာ
အောင်မြင်သွားလို့ ရှိရင် သက်သေအထောက်အထား မခိုင်လုံလို့

ဖြစ်ဒဏ်က ရှောင်တိမ်းနေတဲ့ ရာဇဝတ်ကောင်တွေ ရှောင်လို့ မလွတ်တော့ဘူး"

"တကယ်လားဗျ"

"ရာဇဝတ်မှုကြီးတွေမှာ ဒီအချက်ဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲဗျ၊ ရာဇဝတ်မှု တစ်ခုကို ကျူးလွန်ပြီး လပေါင်းများစွာ ကြာမှ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီ ဆိုပါတော့၊ သူ့ အဝတ်အစားတွေကို စစ်ဆေးကြည့်တဲ့ နေရာမှာ လည်း ညိုညိုမည်းမည်း အကွက်တွေကို တွေ့တယ် ဆိုပါတော့၊ ဒီအကွက်တွေဟာ သွေးကွက်တွေလား၊ ရွှံ့စက်တွေလား၊ သံချေး စွန်းတာလား၊ သစ်သီးရည်တို့ ဘာတို့ စွန်းတာလား ဆိုတာကို ခွဲလို့ မရဘဲ ဖြစ်နေတယ်၊ ကျွမ်းကျင်သူတွေတောင် ဒီကိစ္စကို မခွဲခြားနိုင်ဘဲ ဦးနှောက် ခြောက်နေကြတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ တိတိကျကျ စမ်းသပ်နိုင်တဲ့ နည်း မရှိလို့ ဗျ၊ ခုတော့ ရှားလော့ဟု မ်းရဲ့ နည်းကို တွေ့ပြီလေဗျ၊ ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းလို့ ရသွားပြီ"

ရှားလော့ဟု မ်း၏ မျက်လုံးများ သည် တဖျပ်ဖျပ် တောက်လျက် ရှိကာ လက်ကို ခေါင်းပေါ်သို့ မြှောက်ပြီး မိမိအား ဩဘာ ပေးနေသည့် ပရိသတ်ကို အရိုအသေ ပြုသည့်နှယ် ဦးညွှတ်ပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ သူ စိတ်အား ထက်သန်ပုံကို ကြည့်၍ အံ့အားသင့်လျက် ရှိရာမှ

"ဒီလို ဆိုရင်တော့ ချီးကျူးထိုက်ပေတာပေါ့ဗျာ"

"မနှစ်တုန်းက ဖရင့်ဖို့ က ဗွန် ဗစ်ချော့ရဲ့ အမှု ဖြစ်တယ်ဗျ၊ ဒီ စမ်းသပ်နည်းကိုသာ အဲဒီတုန်းက တွေ့ခဲ့ရင် ခင်ဗျားလူ ခုလောက် ဆိုရင် စက်တိုင် အတင်ခံရပြီးပြီ၊ ပြီးတော့ ဖရင့်ဖို့ က မေဆင် ဆိုတဲ့

လူဗျာ၊ လူဆိုး မူလာဗျာ၊ မွန်ပလီယာက လီဖေဗျာ၊ နယူး အော်လီယန်းက ဆင်ဆင်ဗျာ၊ အို သက်သေ အထောက်အထား မခိုင်လုံလို့ လွတ်သွားတဲ့ အမှုတွေမှ တစ်ပုံကြီးဗျ"

"ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ ရာဇဝတ်မှု အဘိဓာန်ကြီး ကျနေတာပဲကိုးဗျ၊ ဒီလိုဆို အတိတ်မှ မှုခင်း မှတ်တမ်းများ ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် စာအုပ် တစ်အုပ်တောင် ရေးဖို့ ကောင်းနေပြီ"

ရှားလော့ဟု မ်းက စောစောက သွေးဖောက်ထားသည့် ဒဏ်ရာပေါ်တွင် ပလတ်စတာစကလေး တစ်ခုကို ကပ်လိုက်ရင်း "သိပ် ဖတ်လို့ ကောင်းမယ့် စာအုပ်ပေါ့ဗျာ၊ အင်း ကျုပ်လည်း သတိကလေး ဘာလေးထားဦးမှ ဗျို့၊ ကျုပ်က အဆိပ်တွေနှင့် ကစား နေတဲ့ လူ မဟုတ်လား" ဟု ဆိုကာ သူ့ လက်ကို ထောင်၍ ကြည့်နေလေ၏။

သူ့ လက်မှာ အလားတူ ပလတ်စတာ ကပ်ထားသည့် ဒဏ်ရာများ ၊ အက်စစ်တို့ စွန်းပေနေသော ညိုညိုမည်းမည်း အကွက်များ ဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိလေ၏။

စတင်းဖို့ က သုံးချောင်းထောက် ခွေးခြေမြင့်မြင့် တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း တစ်လုံး ထိုးပေးလိုက်လျက်

"ကဲ လာရင်းကိစ္စကို ပြောရဦးမယ်၊ ဟောဒီက ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေက အိပ်ခန်းကလေး တစ်ခန်း ရှာနေတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားကလည်း အခန်းဖော် တစ်ယောက် ရှာနေတာနှင့် အတော်ပဲ ဆိုပြီး တွေ့ပေးတာပဲ"

ရှားလော့ဟု မ်းကို ကြည့်ရသည် မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် နေရမည်ကို သဘောကျဟန် ရှိ၏။

"ဘေကာလမ်းမှာ အခန်းစုံကလေး တစ်ခန်း တွေ့ထားတယ်ဗျ၊
တော်တော်လေး သန့်တယ်၊ ဆေးတံနဲ့တို့ ဘာတို့ ကို ခင်ဗျား
ခံနိုင်တယ်နော်"

"ကျွန်တော်လည်း ရွက်လှေ တံဆိပ်ကို အမြဲ သောက်တဲ့ လူပါ"

"ဟုတ်ပြီဗျ၊ ကျုပ်က ဓာတုဗေဒ စမ်းသပ်မှုကလေးတွေ
ဘာလေးတွေလည်း လုပ်တယ်၊ ဒါကကော ခင်ဗျားမှာ အနှောင့်အယှက်
ဖြစ်နေမလား"

"မဖြစ်ပါဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင် ဟုတ်ပြီလေ၊ နေစမ်းပါဦး၊ ကျွန်တော့်မှာ
ဘာချွတ်ယွင်းချက် ရှိသေးသလဲ၊ အဲ တစ်ခါတလေကျတော့ ကျုပ်က
သုန်မှုန့်ပြီး ရက်ပေါင်းများစွာ စကားမပြောဘဲ နေချင်နေတာ၊ အဲဒီလို
ဖြစ်နေရင် ကျုပ် စိတ်ကောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာတော့
နားလည်စေချင်တယ်ဗျ၊ အဲဒီအခါမှာ ခင်ဗျားက မသိလိုက် မသိဘာသာ
နေလိုက်၊ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ် ပြန်ကောင်းသွားလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားမှာ
ရော ဘာတွေ ဝန်ခံစရာ ရှိသလဲ၊ အတူ နေမယ့် လူနှစ်ယောက် ဆိုတော့
တစ်ယောက် ချွတ်ယွင်းချက်တွေကို တစ်ယောက် စောစော
သိထားတော့ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ"

ကျွန်ုပ်က သူ့ အမေးကို သဘောကျသဖြင့် ရယ်လိုက်ကာ

"ကျွန်တော့်မှာ ခွေးဘီလူးကလေး တစ်ကောင် ရှိတယ်ဗျ၊ ပြီးတော့
ကျွန်တော့် အာရုံကြောတွေက အားနည်းနေတော့ ဆူဆူပူပူ အသံတွေကို
တယ် မကြားချင်ဘူး၊ အိပ်ချင်တဲ့ အချိန်မှာ အိပ်ပြီး ထချင်တဲ့
အချိန်ထတယ်၊ ပျင်းတယ်၊ ပြီးတော့ နေထိုင်ကောင်းလို့ ရှိရင် တခြား
အကျင့်ဆိုး နှစ်ခုလောက်လည်း ရှိသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့

ခုလောလောဆယ်မှာ တော့ ဒါလောက်ပါပဲ"

"ဆူဆူညံညံ ဆိုတဲ့ - အထဲမှာ တယောသံတို့ ဘာတို့ ပါသလား"

"ဒါကတော့ ထိုးတဲ့ လူ အပေါ်မှာ တည်တာပေါ့လေ၊ တယော ထိုးကောင်းပြီ ဆိုရင် တယ်ပြီး သုတိသာယာ ဖြစ်ပေတာပဲ၊ မကောင်းဘူး ဆိုပြန်တော့လည်း ..."

ရှားလော့ဟု မ်းက ရွှင်မြူးစွာ ရယ်လိုက်လျက်

"ဟုတ်ပြီလေ၊ ဒီလိုဆို သဘော တူပြီပေါ့၊ အဲ အခန်းကို ကြိုက်မကြိုက်တော့ ကြည့်ဦးပေါ့"

"ဒါဖြင့် ဘယ်တော့ ထပ်တွေ့မလဲ"

"မနက်ဖြန် မွန်းတည့် ဒီကို လာခဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ သွားကြည့်ပြီး သဘောကျတယ် ဆိုရင် စကား ပြောကြတာပေါ့"

"ဟုတ်ပြီ ခင်ဗျာ၊ မွန်းတည့် တိတိမှာ လာခဲ့မယ်" ဟု ဆိုကာ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သည် ဓာတုဗေဒ ဖန်အိုးများ ကြားမှ ကွေ့ပတ်၍ ထွက်လာခဲ့ကြပြီး ကျွန်ုပ် တည်းခိုရာ ဟိုတယ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေ၏။

လမ်းတွင် ကျွန်ုပ်က စတင်းဖို့ ဘက်သို့ လှည့်၍

"နေစမ်းပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော် အာဖဂန်နစ္စတန်က ပြန်လာတယ် ဆိုတာ သူ ဘယ်လိုလုပ် သိနေတာလဲ"

စတင်းဖို့ က နားလည်ရ ခက်သည့် အပြုံးကို ပြုံးလိုက်ရင်း

"အဲဒါကတော့ ထူးခြားချက်ကလေးတွေပဲဗျာ၊ ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ ဆိုတာ လူ တော်တော်များများကလည်း သိချင်နေကြတာပဲ"

ကျွန်ုပ်က လက်ချင်း ပွတ်လိုက်လျက်

"ဒီလိုဆိုရင် ဒါဟာ သူ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပေါ့ ဟုတ်စ၊ ထူးတော့ ထူးခြားတယ်ဗျာ၊ ခုလို ခေါ်လာတဲ့ အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ်၊ လူ့လောကကြီး အကြောင်းကို သိချင်ရင် လူ့အကြောင်းကို လေ့လာရမယ်လို့ ဆိုတယ် မဟုတ်လား"

"ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားလည်း သူ့ကို လေ့လာကြည့်လေ၊ တော်တော်တော့ လေ့လာ အကဲခတ်ရ ခက်တဲ့ လူ တစ်ယောက်ပဲ၊ သို့သော်လည်း ခင်ဗျားက သူ့ကို လေ့လာတာထက် သူက ခင်ဗျားကို လေ့လာမှာ ပါ"

ကျွန်ုပ်သည် စတင်းဖို့ ကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ အဖော်သစ် အကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း ဟိုတယ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ဤသည် တို့ မှာ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တို့ စတင် တွေ့ရှိကြပုံ ဖြစ်သည် ။

အေ စတားဒီး အင် စကားလက် ဝတ္ထုသည် စုံထောက် ရှားလော့ဟု မ်းကို ပထမဆုံး မိတ်ဆက်ပေးသော ဝတ္ထု ဖြစ်သည့်အတွက် ရှားလော့ဟု မ်း၏ စရိုက်ကို အသေးစိတ် ဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထု ဖြစ်သည် ဟု ဆိုနိုင်လေသည် ။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ ထူးခြားသော စရိုက် တစ်ခုမှာ အရာ ကိစ္စ တစ်ခုကို ကျိုးကြောင်း စိတ်ဖြာ ကြည့်သည့်နည်း ဖြစ်သည် ။

ထိုနည်းကိုလည်း အထက်ပါ ဝတ္ထုတွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည် ။

ကိုနင်ဒွိုင်းလ်က ရှားလော့ဟု မ်း၏ ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်

စူးစမ်းနည်းများကို အထက်ပါ ဝတ္ထုတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သည် ချိန်းထားသည့် အတိုင်း နောက်တစ်နေ့တွင် တွေ့ဆုံပြီးနောက် ၂၂၁ ဘီ၊ ဘေကာလမ်းရှိ တိုက်ခန်းကို သွားရောက် ကြည့်ရှုကြလေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းမှာ အပေါင်းရ အသင်းရ ခက်သော လူ တစ်ယောက် မဟုတ်ချေ။

ခပ်အေးအေး နေတတ်ပြီး အလေ့အကျင့်များမှာ လည်း စနစ်ဇယားအတိုင်း နေထိုင် ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ည ဆယ်နာရီကျော်အောင် နေလေ့ နေထ မရှိဘဲ မနက် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ နိုးသည့် အချိန်တွင် မနက်စာကို စားသောက်ပြီး အပြင်သို့ ထွက်သွားနှင့်လေပြီ။

တစ်ခါတစ်ရံ ရှားလော့ဟု မ်းသည် ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် တစ်နေ့လုံး အချိန်ကုန်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံတွင် လည်း ရင်ခွဲရုံထဲတွင် အချိန် ကုန်တတ်လေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် လည်း ဝေးဝေးလံလံ လမ်းလျှောက် ထွက်လေရာ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် မူ လန်ဒန်မြို့ ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက်များ သို့ သွားခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ထင်မိလေ၏။

အလုပ် ဇောကပ်ပြီ ဆိုလျှင်လည်း အားခွန် ကုန်ခမ်းသည် မရှိဟု ထင်ရလောက်အောင် အလုပ်ကို တရစပ် လုပ်နိုင်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။

သို့ရာတွင် စိတ်မပါသည့် အခါများ တွင် မူကား ရှားလော့ဟု

မ်းသည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလို မနက်မှ ညနေမိုးချုပ်တိုင်အောင် ဧည့်ခန်းထဲရှိ ဆိုဖာပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေတတ်လေရာ ထိုအခါမျိုး၌ ရှားလော့ဟု မ်းသည် စကားလည်း တစ်လုံးမျှ မပြော၊ ကြွက်သား တစ်ခုမျှပင်လျှင် လှုပ်ရှားခြင်း မရှိဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေလေ၏။

ထိုအခါမျိုးတွင် သူ့ မျက်လုံးများ သည် မှုန်ငေး ရီဝေလျက် ရှိလေရာ မူးယစ်ဆေး တစ်ခုခုကို စွဲနေသူပေလော့ဟု ပင် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်ုပ် သံသယ ဖြစ်မိပေသေး၏။

သို့ရာတွင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဘဝမှာ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ဘဝဖြစ်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ထိုသံသယကို ခေါင်းထဲမှ ဖျောက်ဖျက် ပစ်ရသေး၏။

ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ခန့် အတူ နေလိုက်သည့် အခါတွင် မူကား သူ၏ ဘဝ ရည်မှန်းချက်များ နှင့် ပတ်သက်သည့် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝင်စားမှုမှာ နက်ရှိုင်းသည် ထက် နက်ရှိုင်းလာခဲ့လေပြီ။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဥပဓိရုပ်မှာ အမှတ်တမဲ့ မြင်လိုက်မိသူတို့ ကပင်လျှင် သတိ မထားဘဲ မနေနိုင်လောက်သည့် ဥပဓိရုပ်မျိုး ဖြစ်လေ၏။ သူ့အရပ်မှာ ခြောက်ပေကျော်ကျော် မြင့်ပြီး ပိန်လွန်းလှသည့်အတွက် ထို့ထက်မကပင် ရှည်သည် ဟု မှတ်ထင်ရလေ၏။

အထက်တွင် ကျွန်ုပ် ဖော်ပြခဲ့သည့် အချိန်များမှ အပ ကျန်အချိန်များ ၌ ရှားလော့ဟု မ်း၏ မျက်လုံးများမှာ စူးရှ တောက်ပလှပေ၏။

သိန်းငှက် နှာခေါင်းကဲ့သို့ ရှိသော သူ့ နှာခေါင်းမှာ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်ခြင်း၊ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ် နိုင်နင်းခြင်းတို့ ကို ဖော်ပြလျက် ရှိ၏။

လေးထောင့် သဏ္ဌာန် ရှိသော သူ မေးရိုးသည် ပိုင်းဖြတ်မှု ရှိခြင်းကို ဖော်ပြလျက် ရှိ၏။

လက်များမှာ အမြဲလိုလို မင်များ ၊ ဓာတ်ဆေးရည်များ စွန်းပေလျက် ရှိတတ်ပြီး နူးညံ့သည့် ပစ္စည်းကလေးများကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် ကျွန်ုပ် မကြာခဏ သတိ ပြုမိသည့် အတိုင်း ညင်သာခြင်း ရှိသည် ကို တွေ့ရလေ၏။

... ရှားလော့ဟု မ်းသည် ဆေးပညာကို လိုက်စားသူ တစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ချေ။ တစ်ခါတွင် ကျွန်ုပ်က စကား စပ်၍ မေးမိသည် ၌ ထိုအကြောင်းကို သူကိုယ်တိုင်ကပင် ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏။ သိပ္ပံပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ဘွဲ့ထူးတစ်ခုကို ရရန် ဖတ်ရမည့် စာအုပ်များကိုလည်း ဖတ်ခြင်း မပြုချေ။

သို့တိုင်အောင် အချို့သော ပညာရပ်တို့ ကို သူ လေ့လာ လိုက်စားပုံမှာ အံ့ဩလောက်ပေ၏။

အချို့သော ကိစ္စများ တွင် မူ သူ နှံ့စပ် ကျွမ်းကျင်ပုံမှာ ဩချရလောက်သည် အထိ ဖြစ်ပေ၏။

ရည်မှန်းချက် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိလျှင် မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ထိုမျှလောက် ကျွမ်းကျင် နှံ့စပ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

တစ်ခါတစ်ရံမှ သာ စာပေကို လေ့လာ လိုက်စားသူတို့ သည် မိမိတို့ ဖတ်မိသမျှကို တိကျ သေချာစွာ မှတ်မိတတ်ကြ၏။ မိမိအတွက် အသုံးမဝင်လျှင် အသေးအဖွဲကလေးများကို မှတ်သားခြင်းဖြင့် ဦးနှောက်ကို ဝန်ပိစေလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

အချို့ ကိစ္စများ တွင် ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကျွမ်းကျင်

နံ့စပ်သလောက် အချို့ ကိစ္စများ တွင် သတိတရား ခေါင်းပါးလွန်းသည် ကိုလည်း ကျွန်ုပ် သတိပြုမိ၏။

မျက်မှောက်ခေတ် စာပေ၊ ဒဿန ပညာနှင့် နိုင်ငံရေး စသည် တို့ တွင် ရှားလော့ဟု မ်းသည် နကန်း တစ်လုံးမျှ မသိချေ။ တစ်ခါတွင် ကျွန်ုပ်က (စာရေးဆရာကြီး) တောမတ်စ် ကာလိုင်း၏ စာတစ်ပုဒ်ကို ထုတ်နုတ် ကိုးကား၍ ပြောသည် တွင် ရှားလော့ဟု မ်းက တောမတ်စ် ကာလိုင်း ဆိုသူမှာ မည်သူဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ကြောင်းဖြင့် ကောက်၍ မေးဖူး၏။

ကိုပါနီကတ်စ်၏ စကြာဝဠာ စနစ် အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာမျှ ကြားဖူးနားဝ မရှိသည် ကို တွေ့ရသည့် အခါတွင် မူကား ကျွန်ုပ်၏ အံ့အားသင့်မှုမှာ အဆုံးစွန်သို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ကမ္ဘာမြေကြီးသည် နေကို ဗဟို ပြု၍ လည်ပတ်နေသည် ဆိုသည့် အချက်သည် ယဉ်ကျေးသော ဆယ့်ကိုး ရာစုနှစ် လူသား တစ်ဦး အဖို့ ကကြီး ခခွေး သာသာမျှသာ ဖြစ်ရာ ရှားလော့ဟု မ်းသည် ထိုအချက်မျှလေးလောက်ကိုပင် မသိ ဆိုသည့် အခါ၌ ကား ကျွန်ုပ်မှာ အံ့ဩခြင်းမက အံ့ဩကာ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်လျက် ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာပေါ်မှ အံ့အားသင့်သော အရိပ်အယောင်ကို မြင်သည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟု မ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

"တော်တော် အံ့အား သင့်သွားသလားဗျ၊ ခု သိပြီလေ၊ သိပြီးပြီ ဆိုတော့လည်း မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ ကြိုးစားရတော့မှာ ပေါ့"

"ဘာ မေ့ပစ်မယ်၊ ဟုတ်စ"

"လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဦးနှောက်ဟာ အစတုန်းက ဟာလာ ဟင်းလင်း

ဖြစ်နေတဲ့ အခန်းကလေး တစ်ခန်းနှင့် တူတယ်ဗျ။ အဲဒီ အခန်းကလေးထဲမှာ ကိုယ် ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ပစ္စည်း သိုလှောင် ထားရမှာ ပေါ့။ လူဖျင်း လူညံ့များကျတော့ တွေ့သမျှ တိုလီမုတ်စတွေကို အဲဒီ အခန်းကလေးထဲ အကုန် ကောက်ထည့်ထား၊ ကိုယ့် အတွက် အသုံးကျမယ့် ပစ္စည်းတွေဟာ အဲဒီ အခန်းကလေးထဲမှာ ရောထွေးနေပြီး အသုံးလိုလို့ ရှာတဲ့ အခါကျတော့ ရှာလို့ မရဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အလားတူပဲဗျ။ ကျွမ်းကျင်တဲ့ အလုပ်သမား တစ်ယောက်ဟာ သူ့ ဦးနှောက် အခန်းကလေးထဲမှာ ပစ္စည်းကို သေသေချာချာ ရွေးပြီးမှ သိမ်းတယ်။ ကိုယ့်အလုပ်မှာ အသုံးကျမယ့် ပစ္စည်း ကိရိယာလောက်ကိုပဲ ရွေးပြီး သိမ်းတယ်။ သူ့ အခန်းထဲမှာ သူ့ အလုပ်အတွက် အင်မတန် အသုံးဝင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို စနစ်တကျ ထားတယ်။ အဲဒီ အခန်းကလေးဟာ သားရေပြားများ လို ကျဉ်းနိုင် ကျယ်နိုင် လုပ်နိုင်တဲ့ နံရံမျိုး မရှိဘူးဗျ။ မဆုံမပြဲ လျှောက်ထည့်ရင် အဲဒီ နံရံဟာ ပျက်စီးသွားမှာ ပဲ။ ကိုယ် သိုမှီးထားတဲ့ အသိ တစ်ခုကို လိုချင်တဲ့ အခါမှာ စဉ်းစားလို့ မရဘဲ ဖြစ်နေတာဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး ၊ အဲဒီ အခန်းထဲမှာ ပစ္စည်းတွေကို မဆုံမပြဲ ထိုးထည့်ထားလို့ ရှာမရဘဲ ဖြစ်နေတာ၊ ဒါကြောင့် အသုံးမဝင်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို ကိုယ့် ခေါင်းထဲမှာ သိုမှီး မထားဖို့ ဟာ အလွန် အရေးကြီးတယ်"

"စကြာဝဠာ စစ်အကြောင်းကကောဗျ"

ရှားလော့ဟု မ်းက စိတ်မရှည်နိုင်ဟန်ဖြင့်

"တော်စမ်းပါဗျာ၊ ကျုပ်အဖို့ ဘာများ အရေးကြီးလို့ လဲ၊ ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာမြေကြီးဟာ နေကို လှည့်ပတ် သွားလာနေတယ်လို့ ပြောတယ်။ လကို လှည့်ပတ် သွားနေတယ် ဆိုတော့ကော ကျုပ် အဖို့ ဘာများ

ထူးမှာလဲ၊ ကျုပ် အလုပ် အတွက် ဘယ်လောက်များ အကျိုး ရှိမှာ တဲ့လဲ"

သူ့ အလုပ်သည် မည်သည့် အလုပ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် မေးမည် ပြုလိုက်၏။

သို့ရာတွင် သူ့ အမူအရာမှာ ထိုမေးခွန်းမျိုးကို မနှစ်သက်ဟန် ပေါ်နေသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ ဘရိတ် အုပ်ထားလိုက်ရ၏။

ရှားလော့ဟု မ်းက မိမိ၏ အလုပ်တွင် အကျိုး မထူးမည့် ဗဟု သုတတို့ ကို အလို မရှိကြောင်း၊ မိမိ သိသော ဗဟု သုတတို့ မှာ မိမိ အတွက် အသုံးဝင်သော ဗဟု သုတများ သာ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြော၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ခဲတံ တစ်ချောင်းကို ကောက်ကာ သူ့စရိုက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် မြင်သလောက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားလိုက်မိလေ၏။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ အရည်အချင်းများ

၁။ စာပေ အရည်အချင်း မရှိ။

၂။ ဒဿနပညာရပ် အရည်အချင်း မရှိ။

၃။ နက္ခတ္တဗေဒပညာ မရှိ။

၄။ နိုင်ငံရေး အားနည်းသည် ။

၅။ ရုက္ခဗေဒ အသင့်အတင့်။

ဘိန်း၊ အဆိပ် စသည် တို့ အကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိရှိ၊ လက်တွေ့ သစ်ပင် စိုက်ပျိုးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာမျှ မသိ။

၆။ ဘူမိဗေဒ

အနည်း အကျဉ်းသိ။

သို့ရာတွင် လက်တွေ့ကျသည် ။ မြေကြီးခဲ တစ်ခဲကို ကြည့်၍ မြေ
အမျိုးအစား၊ တွေ့နိုင်သည့် နေရာတို့ ကို ခွဲခြား ပြောနိုင်သည် ။
ဘောင်းဘီတွင် ပေလာသည့် ရွှံ့စက်များကို ကြည့်၍ လန်ဒန်မြို့
မည်သည့် ရပ်ကွက်မှ လာသည် ကို သေချာစွာ ပြောနိုင်သည် ။

၇။ ဓာတုဗေဒ

နံ့စပ်သည် ။

၈။ ခန္ဓာဗေဒ

တိကျသည် ။

သို့ရာတွင် စနစ်မကျ။

၉။ မူခင်းစာပေ

ကျွမ်းကျင် နံ့စပ်။

ဆယ့်ကိုး ရာစုနှစ် အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော မူခင်းကြီးများ
အကြောင်းကို ကြေညက်စွာ သိရှိ။

၁၀။ တယောထိုး ကောင်းသည် ။

၁၁။ လက်ဝှေ့၊ ဓားသိုင်းနှင့် တုတ်သိုင်းတို့ ကို ကျွမ်းကျင်သည် ။

၁၂။ ဗြိတိသျှ တရားဥပဒေတွင် နံ့စပ်သည် ။

ဤသည် တို့ မှာ ရှားလော့ဟု မ်း၏ စိတ်နေ စိတ်ထား၊
အရည်အချင်းများ နှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ အမြင်များ
ဖြစ်သည် ။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ စူးစမ်းမှု နည်းပညာတွင် အရေးကြီးဆုံးမှာ
ဒီဒတ်ရှင်း ခေါ် ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ် ကောက်ချက် ဆွဲသည့် ပညာ
ဖြစ်သည် ။ ဤသည် နှင့် ပတ်သက်၍ အေ စတားဒီး အင် စကားလက်

ဝတ္ထုတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။

... တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ပျင်းပျင်းရှိသည် နှင့် စားပွဲပေါ်တွင် တွေ့သည့် မဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်ကို ကောက်ယူကာ ဖတ်နေမိလေ၏။ ရှားလော့ဟု မ်းမှာ မူ ပေါင်မုန့်ကင် တစ်ချပ်ကို တိတ်ဆိတ်စွာ စားလျက် ရှိ၏။

မဂ္ဂဇင်း ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ကို ခဲတံဖြင့် မှတ်ထားသည် ကို တွေ့ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ် မျက်စိများ သည် ထိုဆောင်းပါးဆီသို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

ဆောင်းပါးမှာ နိယာမ စာအုပ် ဟု ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အမည် တပ်ထားပြီး စူးစမ်း လေ့လာတတ်သူတစ်ဦး အဖို့ လမ်းတစ်လမ်းတွင် တွေ့သမျှ အရာတို့ ကို တိကျ သေချာစွာ စနစ်ကျကျ လေ့လာခြင်းဖြင့် မည်သို့ အကျိုး ထူးနိုင်ကြောင်းဖြင့် ရေးသားထား၏။

ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်လုံး ခြုံကြည့်လျှင် မှတ်သားစရာ အချက်များ လည်း ပါ၍ အဓိပ္ပာယ် မရှိသည့် အချက်အလက်များ လည်း ပါသည် ကို တွေ့ရ၏။

စဉ်းစားတွေး ခေါ်ပုံမှာ စေ့စေ့စပ်စပ် ရှိသည့်တိုင် ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်ယူသည့် ကောက်ချက်များမှာ အတွေးခေါင်ပြီး လိုရာ ဆွဲယူသည် ဟု ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် ထင်မိ၏။

လူတစ်ယောက်၏ အပြုအမူ၊ မျက်နှာ အနေအထား၊ မျက်လုံး ကြည့်ပုံတို့ ကို ကြည့်၍ ထိုသူ၏ အတွင်းစိတ်ကို ကောက်ချက် ဆွဲယူသည့် အင်္ဂရိဇာနည်း ခပ်ဆန်ဆန် ဖြစ်၏။ လေ့ကျင့်ထားသည့် စူးစမ်း လေ့လာတတ်သူ တစ်ဦးသည် လိမ်ညာခြင်းကို အလွယ်တကူ သိနိုင်သည် ဟု စာထဲတွင် ရေးထား၏။

ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြထားရာ၌ "ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်
တွေ့ခေါ်နိုင်သော ယုတ္တိဗေဒသမား တစ်ယောက် အဖို့
ရေပေါက်ကလေး တစ်ပေါက်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် နိုင်ယာဂါရာ ရေတံခွန်
အကြောင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာကြီး
အကြောင်းကိုသော် လည်းကောင်း မကြားဖူး မမြင်ဖူးဘဲနှင့်
ပြောနိုင်ပေ၏။ နိယာမကြီး တစ်ခုလုံးသည် ကွင်းဆက် များ စွာဖြင့်
ဖွဲ့စည်းထားသည့် သံကြိုးကြီး တစ်ချောင်းနှင့် အလားသဏ္ဌာန် တူ၍
ကွင်းဆက်ကလေး တစ်ခုကို လေ့လာလိုက်ရုံဖြင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ သည်
ထိုနိယာမကြီး အကြောင်းကို သိနိုင်ပေ၏။ ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်၍
ကောက်ချက်ချသည့် အတတ်ပညာသည် စိတ်ရှည်စွာ လေ့ကျင့်
သင်ယူနိုင်လျှင် ရနိုင်သော ပညာ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူ့ ဘဝ
သ က် တ မ်း မှာ တိုတောင်းလှပေရာ ထို အတတ်ပညာကို
ပြီးပြည့်စုံအောင် သင်ယူ တတ်မြောက်ရန်ကား ဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စ
မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရကား ကြီးကျယ် ခက်ခဲသော ပြဿနာများအား
မည်သို့မည်ပုံ စူးစမ်းလေ့လာသင့်သည် ကို မပြောမီ အလွန် အခြေခံ
ကျသည့် အချက်ကလေးများကို ဥပမာ ပြပေအံ့။ လူတစ်ယောက်ကို
တွေ့သည် နှင့် ထိုလူကို ကြည့်ကာ ထိုလူ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်နှင့်
အလုပ်အကိုင် အကြောင်းကို စူးစမ်းကြည့်ပါလေ။ ထိုသို့ စူးစမ်း
လေ့လာ ကြည့်ခြင်းသည် ကလေး ဆန်သည် ဟု ထင်စရာ ရှိသည့်တိုင်
စူးစမ်းမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အာရုံဒွာရများကို ထက်မြက်
လာစေပေလိမ့်မည်။ လူတစ်ယောက်ကို အကဲခတ်ရာတွင် မည်သို့
ကြည့်ရမည်၊ မည်သည့် နေရာကို ကြည့်ရမည် စသည် တို့ နှင့်
ပတ်သက်၍ အလေ့အကျင့် ရလာပေလိမ့်မည်။ လူတစ်ယောက်၏
လက်သည်းများ ၊ အင်္ကျီလက်များ ၊ ဖိနပ်များ ၊ ဘောင်းဘီခွေးများ ၊

လက်ညှိုးနှင့် လက်မထိပ်များ ၊ မျက်နှာ အမူအရာများ စသည် တို့ ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် လူတစ်ယောက်၏ အလုပ်အကိုင်ကို သိနိုင်ပေလိမ့်မည်" ဟု ရေးထား၏။

ကျွန်ုပ်က မဂ္ဂဇင်းကို စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ရင်း

"တောရမ်းမယ်ဘွဲ့တွေ လျှောက်ရေးထားတာပါဗျာ၊ ကျွန်တော်တော့ ဒီလို စာမျိုး ဘယ်တော့မှ မဖတ်ဘူး"

"ဘယ်စာလဲဗျ" ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက မေး၏။

ကျွန်ုပ်က မဂ္ဂဇင်း ဆောင်းပါးကို ထိုးပြလိုက်ရင်း

"ခင်ဗျား ဖတ်ပြီး ခဲတံနှင့် ခြစ်ထားဟန် တူတယ်၊ အရေးအသားကတော့ တယ် မဆိုးလှပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ဗျာ သူ့ ဆောင်းပါး ဖတ်ရတာ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလှတယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အခန်းကလေးထဲက ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်စဉ်းစားရင်း ခေါင်းထဲက ပေါ်လာတာတွေ လျှောက်ရေးထားဟန် တူပါတယ်၊ ဒီလောက်တောင် ရှိလှတာ ဒီလူကို တတိယတန်း ရထားတွဲ တစ်တွဲပေါ်ကို ခေါ်သွား၊ လူတွေကို အကဲခတ်ခိုင်းပြီး သူတို့ အလုပ်အကိုင်ကို အပြောခိုင်း စမ်းကြည့်ချင်လှတယ်၊ တစ်ထောင်နှင့် တစ်ကျပ်တောင် လောင်းရဲသေးတယ်၊ ခင်ဗျားလူ သွက်သွက်လည် မှားကုန်မှာ ပေါ့"

"ခင်ဗျား ရှုံးသွားမှာ ပေါ့၊ ဆောင်းပါးက ကျွန်တော် ရေးတာပဲဗျ"

"ဗျာ ခင်ဗျား ရေးတာ၊ ဟုတ်စ"

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ကျုပ်က စူးစမ်းတာကိုလည်း ဝါသနာ ပါတယ်၊ ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ် ကောက်ချက် ဆွဲတာကိုလည်း ဝါသနာ ပါတယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ် အတွေးတွေဟာ စိတ်ကူး ယဉ်တယ်၊

အတွေးခေါင်တယ်လို့ အောက်မေ့မှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့ကျတယ်ဗျ၊
လက်တွေ့ကျတဲ့ အတွက် ကျုပ်မှာ ဒါလေးနှင့် ထမင်း စားနေရတာ"

"ဘယ်လိုများ ထမင်း စားရလို့လဲ"

"ကျုပ်မှာလည်း ကိုယ့် အသက်မွေးမှုနှင့် ကိုယ်ပေါ့ဗျ၊ ကျုပ်က
အတိုင်ပင်ခံ စုံထောက်၊ ဒီအလုပ်မျိုးဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျုပ်
တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိမယ် ထင်တယ်၊ လန်ဒန်မှာ အစိုးရ
စုံထောက်တွေနှင့် အလွတ်စုံထောက်တွေကတော့ တစ်ပုံကြီးပါပဲ၊ သူတို့
တစ်တွေ အကျပ်အတည်း ရှိပြီဆိုရင် ကျုပ်ဆီကိုပဲ လာတိုင်ပင်ကြတာပဲ၊
သူတို့ က သူတို့ တွေ့လာတဲ့ သက်သေခံ အထောက်အထားတွေကို
တင်ပြကြတယ်၊ ကျုပ်က မှုခင်း သမိုင်းကို ကောင်းကောင်း သိတော့
သူတို့ တင်ပြတဲ့ အချက်အလက်တွေကို အစီအစဉ်ကျကျ လုပ်ပြီး
စဉ်းစား ကောက်ချက် ထုတ်တယ်၊ စကော့တလန်ယာဒ်က စုံထောက်
လက်စထရိတ် ဆိုတာ နာမည်ကြီး စုံထောက်တစ်ယောက်ပဲဗျ၊
သို့သော်လည်း မကြာခင်ကမှ ငွေလိမ်မှု တစ်ခုမှာ သူကိုယ်တိုင် လိုက်လို့
မရလို့ ကျုပ်ဆီကို လာ အပ်သွားသေးတယ်"

"ဒီပြင် လူတွေကကော"

"အလွတ်စုံထောက် အေဂျင်စီတွေကလည်း ကျုပ်ဆီ
လာကြတာပါပဲ၊ တချို့ အကျပ်အတည်း တွေ့နေတဲ့ အမှုသည်
တွေလည်း လာကြတာပဲ၊ သူတို့ တင်ပြချင်တာတွေကို နားထောင်တယ်၊
ကျုပ်က ထင်မြင်ချက်ပေးတယ်၊ အဲဒီ အတွက် ကျုပ်မှာ အခကြေးငွေ
ရတယ်"

"နို့ နေစမ်းပါဦးဗျာ၊ တချို့က သူတို့ မှာ အချက်အလက်တွေ
တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ရှိလျက်နှင့် ပြဿနာကို မဖြေရှင်းနိုင်ဘူး၊

ခင်ဗျားကတော့ အခန်းကလေးထဲက ထိုင်ပြီး ပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်တယ်လို့ ပြောသွားတယ် မှတ်တယ်"

"ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကျုပ်မှာ ပကတိ ဉာဏ်အမြင် ရှိတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်၊ ဥပမာ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ ရာဇဝတ်မှု တစ်ခု ရောက် လာပြီ ဆိုပါစို့၊ အဲဒီ အခါကျတော့ အချက်အလက်တွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လိုက်လေ့လာကြည့်တယ်၊ ကျုပ်မှာ အတွေ့အကြုံရှိတယ်၊ အဲဒါတွေနှင့် ဆိုင်တဲ့ ဗဟု သုတတွေ ရှိတယ်၊ ခပ်စောစောက ခင်ဗျား ဖတ်ခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးထဲမှာ ပါတဲ့ ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ် ကောက်ချက် ဆွဲတဲ့ နည်းတွေကို သုံးတယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ် အကျင့်အတိုင်း စူးစမ်း လေ့လာတယ်၊ ခင်ဗျားနှင့် ကျုပ် ပထမဆုံး တွေ့ကြတုန်းက ခင်ဗျား အာဖဂန်နစ္စတန်က ပြန်လာတာလို့ ပြောလို့ တောင် ခင်ဗျား အံ့အား သင့်သွားသေးတယ် မဟုတ်လား"

"တစ်ယောက်ယောက်က ပြောထားလို့ နေမှာ ပေါ့"

"မဟုတ်ပေါင်ဗျာ၊ ခင်ဗျား အာဖဂန်နစ္စတန်က ပြန်လာတယ် ဆိုတာ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ် သိတာပါ၊ ကျုပ်က ကျင့်ထားတော့ ခေါင်းထဲမှာ အတွေးတွေ အစဉ်လိုက် ပေါ်လာတာ၊ ကြာကြာ စဉ်းစား မနေရဘူး၊ ချက်ချင်း ကောက်ချက် ဆွဲပြီး ပြောလိုက်တာ၊ ကြားမှာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တွေးထားတာတွေတော့ ရှိတာပေါ့၊ အဲဒီ အဆင့်တွေကို ကျုပ် ပြောပြမယ်၊ အဲဒီ အဆင့်တွေ အတိုင်း ကျုပ် စဉ်းစားတာပဲ၊ ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဂိုက်မျိုး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီထဲမှာ စစ်သားဂိုက်လည်း ရောနေတယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားဟာ စစ်တပ် ဆရာဝန်ပဲ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့၊ ခင်ဗျား အသားက ညိုနေတယ်၊ ခင်ဗျား လက်ကောက်ဝတ် အထက်ကျတော့ ဖြူနေတယ်၊

ဒါကြောင့် ညှိနေတာဟာ ခင်ဗျား ပင်ကို အသားရောင် မဟုတ်ဘူး ၊
ဒါကို ထောက်ရင် ခင်ဗျားဟာ အပူပိုင်းဇုန်က ပြန်လာတာ ဖြစ်ရမယ်၊
မျက်နှာ ချုံးနေတာကို ထောက်ရင် တော်တော် ပင်ပန်းပြီး
နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်လာရမယ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်ဘက် လက်မောင်းက
ကပ်ပြီး ခပ်တောင့်တောင့် ဖြစ်နေတာကို ထောက်ရင် အဲဒီ
ဘယ်ဘက်လက်မှာ ဒဏ်ရာ ရခဲ့ရမယ်။"

"ဒီတော့ အင်္ဂလိပ် ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာ အပူပိုင်းဇုန်ကို
သွားပြီး နာမကျန်း ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ဒဏ်ရာ ရခဲ့တယ် ဆိုရင် ခု အချိန်မှာ
ဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်မလဲ၊ စစ်ပွဲ ဖြစ်နေတဲ့ အာဖဂန်နစ္စတန်မှာပဲ
ဖြစ်ရမယ်ပေါ့၊ ဒီလို အစဉ်အတိုင်း တွေးကြည့်လိုက်တာဟာ ကျုပ်
ခေါင်းထဲမှာ တစ်စက္ကန့်တောင် မကြာလိုက်ဘူးဗျ၊ ဒီတော့
အာဖဂန်နစ္စတန်က လာတာလို့ တန်း ပြောနိုင်တာပေါ့"

"အင်း၊ ခင်ဗျား ပြောလိုက်တော့လည်း လွယ်လွယ်ကလေးပဲကိုး၊
ခင်ဗျားကို မြင်တော့ အဂ္ဂါ အလန် ပိုးရဲ့ ဝတ္ထုထဲက စုံထောက် ဒူပင်ကို
သွားပြီး အမှတ်ရတယ်၊ ဒီလို စုံထောက်မျိုး ဝတ္ထုထဲမှာ သာ ရှိတယ်၊
အပြင်မှာ တော့ ရှိလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့ဘူး"

ရှားလော့ဟု မ်းသည် ထိုင်ရာမှ ထကာ ဆေးတံကို မီးညှိလိုက်ရင်း

"အင်း၊ ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ်ကို ဒူပင်နှင့် နှိုင်းလိုက်လို့ ကျုပ်
တော်တော် ကျေနပ်သွားတယ်လို့ အောက်မေ့မှာပဲ၊ မဟုတ်ဘူး ဗျ၊ ကျုပ်
စိတ်ထဲမှာ တော့ ဒူပင် ဆိုတဲ့ လူဟာ ခပ်ညံ့ညံ့ထဲကရယ်၊
လူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရင် ဘာမှ မပြောဘဲ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်
ထိုင်ပြီး စဉ်းစားပြီးမှ သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဘာတွေ တွေးနေတယ်လို့
ပြောတာဟာ ဟန်များ သလို ဖြစ်နေတယ်၊ ဒူပင်မှာ ခွဲခြမ်း

စိတ်ဖြာနိုင်တဲ့ ပဋိဘာန်ဉာဏ်နှင့်တော့ ပြည့်စုံပါရဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ အဂ္ဂါ အလန် ပိုးဟာ ခူပင်ကို သူ စိတ်ရှိတိုင်း မဖန်တီးနိုင်ခဲ့ဘူးဗျ"

"ဒါဖြင့် စုံထောက် ဆိုတာ ဂါဗရီယိုးရဲ့ ဝတ္ထုထဲက လီကော့တို့လို ဖြစ်ရမယ်ပေါ့"

"လီကော့ကလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိ ပျာယာ ခတ်နေတာပဲဗျ။ ကျုပ် ကြိုက်တာ ဆိုလို့ သူ့မှာ ခွန်တိုက်အားတိုက် လုပ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းကလေး တစ်ခုပဲ ကြိုက်တယ်၊ အင်း ခုခေတ်မှာ ရာဇဝတ်ကောင်နှင့် ရာဇဝတ်မှု ကောင်းကောင်း ရယ်လို့ မရှိတော့ပါဘူးဗျာ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ စုံထောက်လုပ်ငန်းမှာ ဦးနှောက်ကို ဘာသုံးစရာ လိုတော့သလဲ၊ ကျုပ်မှာ နာမည်ကြီးအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ ဦးနှောက် ရှိပါတယ်ဗျ၊ ရာဇဝတ်မှုကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရာမှာ ကျုပ်လောက် ဝါသနာ ကြီးတဲ့ လူ၊ ကျုပ်လောက် လေ့လာထားတဲ့ လူဆိုလို့ ကမ္ဘာမှာ အလျင်တုန်းကလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ဘူး၊ ခုလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိသေးဘူး၊ ဒီတော့ ကျုပ်မှာ စုံစမ်းစရာ မူခင်း မရှိဘဲ ဖြစ်နေတာပေါ့၊ သာမန် မူခင်းလောက်ကတော့ စကော့တလန်ယာဒ်က လူတွေကလည်း လိုက်နိုင်တာပါပဲ"

ကျွန်ုပ် မှာ သူ၏ ခပ်ကြွားကြွား စကားလုံးများကို နားကြားပြင်းကတ်ကတ်နှင့် စကား လမ်းကြောင်း ပြောင်းသည့် အနေဖြင့်

"အလို ဟောဟိုမှာ လူတစ်ယောက်မျိုး၊ ဘာ ရှာနေတယ် မသိဘူး" ဟု ဆိုကာ အိမ်နံပါတ်များကို လိုက်ကြည့်နေသည့် ခပ်ရိုးရိုး ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူတစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း ပြော လိုက်လေ၏။

ထိုလူ၏ လက်ထဲတွင် စာအိတ်ပြာကြီး တစ်လုံးကို ကိုင်ထားလေရာ စာလာပို့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ဟန် ရှိပေ၏။

"ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ၊ ကမ်းတက်တပ်က အငြိမ်းစား တပ်ကြပ်ကြီးကို ပြောတာလား"

အင်း ကိုယ်က အထောက်အထားလည်း မပြနိုင်၊ သူကလည်း ရမ်းကျိတ်ပြီး ကြွားလိုက်တာပဲဟု ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် ထင်လိုက်မိ၏။

ထိုသို့ တွေး၍ မှ မဆိုးသေးမီ ထိုလူသည် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အိမ်နံပါတ်ကို တွေ့သွားသည့်ဟန်ဖြင့် ကားလမ်းကို ဖြတ်ကူး လာလေ၏။

ခပ်ပြင်းပြင်း တံခါးခေါက်သံ၊ အသံ ဩဩဖြင့် မေးမြန်းသံကို ကြားရပြီးနောက် လှေကားကို ခပ်ပြင်းပြင်း တက်လာသော ခြေသံကို ကြားရလေ၏။

ထိုလူသည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာကာ "မစ္စတာ ဟု မ်း ကို အပေးခိုင်းလိုက်လို့ ပါ" ဟု ဆိုကာ စာကို လှမ်းပေးလေ၏။

ဤတွင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဘဝင်မြင့်သည့် အစွဲကို ချွတ်ရန် အခွင့်ကြုံပြီဟု ကျွန်ုပ်အောက်မေ့လိုက်၏။

ရှားလော့ဟု မ်းမှာ ထိုလူကို တစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ အကြံကို ရိပ်မိလိုက်ပုံ မရချေ။

ကျွန်ုပ်က အသံကို ချုံနိုင်သမျှ ချုံလိုက်ကာ

"သူငယ်ကို တစ်ခု မေးပါရစေကွယ်၊ သူငယ်က ဘာအလုပ် လုပ်ပါသလဲ"

"ဟို တ ယ် မှာ အခန်းစောင့်ပါ ခင်ဗျာ၊ ယူနီဖောင်းကတော့ ပင်မင်းပေးထားတာနဲ့ မဝတ်ခဲ့မိဘူး"

"အလျင်တုန်းကကောကွယ်"

ကျွန်ုပ်က ချက်ကောင်း မိပြီ ဆိုသည့် သဘောဖြင့် ရှားလော့ဟု မ်းကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

"ဘုရင့် ကမ်းတက် တပ်ရင်းမှာ တပ်ကြပ်ကြီးပါ ခင်ဗျ၊ အကြောင်းပြန်စာ မရေးတော့ဘူး ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျ"

ကျွန်ုပ်မှာ ရှက်ရှက်ဖြင့် သူ့ကို လှည့်ကြည့်ရင်း

"နို့ နေစမ်းပါဦးဗျ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လို ကောက်ချက်ထုတ် စဉ်းစားတာလဲ"

"ဘာကို ကောက်ချက် ထုတ်ရမှာ လဲဗျ"

"ကမ်းတက် တပ်ရင်းက တပ်ကြပ်ကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်တယ် ဆိုတာလေ"

"အသေးအဖွဲကလေးတွေကို ပြောဖို့ အချိန်ကုန် မခံနိုင်ဘူးဗျ" ဟု ခပ်ထန်ထန် ပြောလိုက်ပြီးမှ ပြုံးလိုက်လျက်

"ဆောရီးဗျာ၊ ကျုပ် တိုတိုတောင်းတောင်း ပြောလိုက်မိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ခင်ဗျား မေးလိုက်တော့ ကျုပ် ခေါင်းထဲက တွေးလက်စကလေး ပြတ်သွားလို့ စိတ်တိုသွားတယ်၊ ဒီလူဟာ ကမ်းတက် တပ်ရင်းက တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်တယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား တကယ် အကဲခတ်လို့ မရဘူးလား"

"မရလို့ ပေါ့ဗျ"

"လွယ်ပါတယ်ဗျာ၊ ရှင်းပြရတာက ခက်ချင် ခက်နေဦးမယ်၊ နှစ်နှင့် နှစ် ပေါင်းရင် လေး ဖြစ်တယ် ဆိုတာတော့ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့် လေး ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ရှင်းပြဖို့ ကျတော့ သိပ် မလွယ်ဘူးလေ၊ ဟိုလူ လမ်းတစ်ဖက်မှာ ရောက်နေကတည်းက သူ့ လက် မောင့် မှာ ထိုးထားတဲ့ ကျောက်ဆူးရုပ်ကြီးကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်တာပေါ့၊ ဒါကို ကြည့်ရင် ပင်လယ်နှင့် နီးစပ်တဲ့ လူ ဆိုတာ သိနိုင်တယ်၊ သူ လမ်းသွားပုံက စစ်သားလို ရင်ကော့နေတယ်၊ တပ်တွေမှာ ထားလေ့ရှိတဲ့ နှုတ်ခမ်းမွေး ကျင်စွယ်ကြီး ရှိတယ်၊ ဒီလောက်ဆိုရင် ကမ်းတက်တပ်က ဆိုတာ သိလောက်ပြီပေါ့၊ ပြီးတော့ လူကို ကြည့်ရတာ သူ ခေါင်းမော့ထားပုံနှင့် ကြိမ်တုတ် ကိုင်ပုံကို ကြည့်ရင် ဒါကို သိနိုင်တယ်၊ ကျကျနန ဝတ်ထားပြီးဣန္ဒြေရရ သက်လတ်ပိုင်း လူတစ်ယောက် ဖြစ်လေတော့ စစ်သား မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒါတွေအားလုံးကို ကြည့်လိုက်ရင် တပ်ကြပ် တစ်ယောက် ဆိုတာ သိနိုင်တယ်"

"အံ့ဩလောက်ပါပေတယ်ဗျာ"

"အသေးအဖွဲကလေးပါဗျာ" ဟု ရှားလော့ဟု မ်းက ပြော လိုက်လေ၏။

ဤသည် တို့ မှာ (ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ မှတ်စု အနေဖြင့်) စာရေးဆရာ ကိုနှင့်ဒွိုင်းလ်က ဖော်ပြသော ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဇာတ်ကောင် စရိုက် ဖြစ်လေသည် ။

မြဲသန်းတင့်